

culis, et inmensa curarum mole sibi comparasse deberent, sed
 nemo sollicito bono sibi potest, neque in felicitatis vagam per-
 ueniant; non enim ut natura fert copiam sitietas sequitur,
 exuecit in dies labendi famis, quantum ipsa penuria crescit
 et desiderium parta auget, et agrorum sitim potus accendit
 et ignis arentibus lignis non extinguatur, sed magis augetur
 ita coacta diuitia reuera mentis auaritatem accendunt, non
 extinguunt. Accedit et noua calamitas, multiplicaturque cura
 dum diu nocturnis cogitant, ne tinearum, aut tempestatum
 irarum, latronum, aut seruum ~~malitia~~ malitia, aut perfid-
 rum hominum fraudibus ac imposturis exposita opes periant.
 aut sortuito casu ipsis abripiantur; itaque vitam timore
 plenam, anxietate sollicitam, calamitate miseram, angore,
 moeroreque animi semper periculosam agunt, cumque semper
 in rem suam intenti sint, continuis tristitia nebulis obducta
 animum habent, rara in vultu hilaritas, rara in alloquio di-
 laritas, agilitateque apparet, moeror, ac labor cor ipsorum
 exciens ita illos macerat, ut perpetuis curis torqueantur
 affliganturque; quemadmodum Sotor ille, quem Plures quidam
 possida habitantem, et animo à curis paucis dulcissimas que-
 tione modulante cantilenas, magis auri summa ditaret
 accepta pecunia omnis letitiae solitus contineat.
 Singite si lubet, Videre vos ordidum quendam hominem, vel
 hominis potius portentum oibexim, qui sit capite usque ad
 cutem nudo, ne capis tonsoris opera indigeat, qui Vestes brachas,
 attritas, et ex mille discoloribus panniculis confutas habeat
 domi nudices, ne calcei atterantur, incedat, agrum quotidie
 an limites innoti eodem loco marceant, inspiciat. Si
 famulorum quipiam Vas aliquod, vel quiduis aliud fregit